

بررسی ارتباط شیوه زندگی و ابتلاء به سندرم تونل کارپ در مراجعین به بیمارستان امام خمینی ارومیه در سال ۱۳۸۸

محمد صاحب الزمانی^۱، سهیلا کوشا^۲، نگار رنجبر^۳

۱- استادیار، دکترای مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد پزشکی تهران ۲- استادیار، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی تهران ۳- کارشناس ارشد آموزش پرستاری داخلی جراحی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۹/۱۶

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۱۲/۲۱

مجله علمی - پژوهشی دانشکده پرستاری و مامایی مشهد، ۱۰ (او)، ۱۳۸۹، ۵۴-۶۲

چکیده

پیش زمینه و هدف: سندرم مجرای مچ دستی (CTS) یا سندرم تونل کارپ نوعی نوروپاتی در اثر گریز افتادن عصب است که شیوه زندگی افراد تأثیر به سزایی در ابتلاء به آن دارد. با توجه به اهمیت شیوه زندگی و تأثیر آن بر روی بی‌ماری‌های دست از جمله سندرم تونل کارپ، این مطالعه با هدف بررسی ارتباط شیوه زندگی و ابتلاء به این سندرم در سال ۱۳۸۸ انجام شد.

مواد و روش کار: در این پژوهش توصیفی-همبستگی، تعداد ۷۵ نفر از بیماران مبتلا به سندرم تونل کارپ به صورت نمونه‌گیری مبتنی بر هدف شرکت داشتند. داده‌ها از طریق پرسشنامه محقق ساخته مشتمل بر دو قسمت اطلاعات دموگرافیکی و پرسشنامه شیوه زندگی جمع‌آوری گردید. اعتبار علمی ابزار از روش اعتبار ظاهری و محتوا و پایایی آن از طریق آزمون مجدد-تو متن نوشتید آلفا کرونباخ-تعیین گردید. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از **spss** نسخه ۱۳ و روشهای آماری توصیفی و آمار استنباطی (آزمون **X²** و ضریب همبستگی اسپیرمن) استفاده شد.

یافته‌ها: براساس یافته‌های پژوهش، بین ابتلاء به سندرم تونل کارپ و ابعاد شیوه زندگی بیماران در زمینه مصرف مواد غذایی ($p=0.000$)، فعالیت فیزیکی ($p=0.016$) ارتباط آماری مستقیم و با استعمال دخانیات ارتباط آماری معکوس داشت ($p=0.049$).

بحث و نتیجه‌گیری: از آنجایی که شیوه زندگی (رژیم غذایی نامناسب، مصرف سیگار، فعالیت‌های فیزیکی نادرست) روی سندرم تونل کارپ تأثیر دارد، می‌توان با اصلاح شیوه زندگی افراد جامعه از ابتلاء به این سندرم پیشگیری کرد.

کلیدواژه‌ها: شیوه زندگی، سندرم تونل کارپ.